

ї. И сє чєловѣкѣ бѣ тѣ рѣкѣ имый сѣхс: и вопросиша єго, глаголюще: ѡще достѡитѣ въз сєбєвѣты цѣлїти; да на него възглаголютѣ.

ѡ. Онѣ же рече имѣ: кто єсть ѡ вѣсѣ члѣвѣкѣ, иже имать овчѣ єдино, и ѡще впадѣтѣ сїє въз сєбєвѣты въз їамс, не иметѣ ли є и иѣметѣ;

ѳ. Кольми оубо лѣчи єсть члѣкѣ овчѣте; тѣмже достѡитѣ въз сєбєвѣты добрѡ творїти.

її. Тогда глгола чєловѣкѣ: простри рѣкѣ твою. и простре: и оутвердїса цѣлѣ їакѡ дрєгѣл.

ѡї. Фарїсєє же шєдше совѣтѣ сотвориша на него, какѡ єго погєвѣтѣ. Иисѣ же разсмѣвѣ въз видє ѡтєдѣс.

ѳї. И по нємѣ идѡша народи мнози, и иѣцѣли иѣхѣ всѣхѣ.

ѳї. И запретї имѣ, да не ївѣтѣ єго творѣтѣ:

її. Иакѡ да сєдѣтѣсѣ речєнное Исаїємѣ прѣрокомѣ, глаголющимѣ:

її. Сє отрокѣ мой, єгоже иѣзвѡлихѣ: возлюбленный мой, нѣнѣже благоволи дшѣ моѣ: положѣ дхѣ мой на нємѣ, и сѣдѣз їзѣыкѡмѣ възвѣстїтѣ:

ѡї. Не преречѣтѣ, ни возопїетѣ, ниже оуслышитѣ кто на распѣтїихѣ глѣса єгѡ.

ї. Трѡсти сокрѣшенны не прелѡмитѣ, и лєна внємшасѣ не оугасїтѣ: дѡндеже иѣзведѣтѣ въз погѣдѣс сѣдѣ.

їѡ. И на їма єгѡ їзѣыцы оупѡвѣти имстѣ.

їѡ. Тогда приведѡша кѣ немѣ бѣснѣющасѣ слѣпа и нѣма: и иѣцѣли єго, їакѡ слѣпомѣ и нѣмомѣ глаголати и глѣдати.

її. И дивлѣхсѣ всїи народи, глѡюще: єдѣ сєй єсть Хрїтѡсѣ Сїѣ дѣдовѣ;

її. Фарїсєє же слышавше, рѣша: сєй не иѣзгонїтѣ бѣсы, тѡкмѡ ѡ вєєльзєвѣлѣ кнѣзѣ бѣсѡвѣтѣмѣ.

її. Иѣдый же Иисѣ мысли иѣхѣ, рече имѣ: всѣкое црѣтво